

РЕШЕНИЕ

№ 505

гр. София, 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10112** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от П. И. М. срещу РЕШЕНИЕ от 08.09.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав, постановено по НАХД № 2072/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като се твърди и че наказанието наложено с процесното НП е явно несправедливо. Оспорва се приетата за установена от АНО и въззивния съд фактическа обстановка, като се твърди, че инспектиращите органи е следвало да констатират дали откритите по време на проверката в откритата част на площадката отпадъци вече са третирани, след което да се извърши преценка дали същите представляват ИУМПС или отпадъци, които не са опасни и могат да бъдат продадени като части за повторна употреба.

В жалбата изцяло се оспорва извършването на описаното в АУАН и НП нарушение и се иска отмяната на Решението постановено от СРС. Твърди се че СРС неправилно е приел, че на откритата част от площадката са се намирали отпадъци, като се твърди, че там е имало вече третирани стоки. Оспорва се начина на установяване на маслените петна описани от проверяващите. Касаторът моли да бъде отменено

решението на СРС, НО, 110-ти състав по НАХД № 2072/2020г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № 7 /20.01.2020г. на Директор на РИОСВ - С..

Ответникът - Директор на РИОСВ – С. е депозирал в срок отговор на касационната жалба. Оспорва същата и моли да се потвърди обжалваното решение, като правилно законосъобразно и мотивирано.

В с.з. касатора поддържа жалбата си и не прави доказателствени искания. Не прави искане за присъждане на разноски.

В с.з. ответникът оспорва жалбата, поддържа доводите изложени в писмения отговор срещу жалбата и не прави доказателствени искания. Не заявява претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 08.09.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав, постановено по НАХД № 2072/2020г., е ИЗМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 7 /20.01.2020г. на Директор на РИОСВ - С., с което на [фирма], представлявано от управителя П. И. М. е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 10000.00 /десет хиляди/ лева на основание чл. 136, ал. 2 т.4 от ЗУО, за нарушение на чл.71, ал.3 т.13 от ЗУО, като е намалил размера на наложената санкция на 7000.00 /седем хиляди/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. Ю. Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения по см. на чл.34, чл.42 и чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, а от събраните писмени и гласни доказателства се установява извършването на вмененото административно нарушение по 71 ал.3 т.13 от ЗУО. Прието е че АНО неправилно е индивидуализирал размера на наложената имуществена санкция, като не е отчетел факта, че нарушението се констатира за първи път, поради което и съдът е изменил размера, като е намалил санкцията до предвидения в закона минимум.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав. По смисъла

на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка на 12.06.2019г., контролните органи от РИОСВ С. са установили, че на площадка за извършване на дейности с отпадъци, стопанисвана от [фирма], находяща се в [населено място] „Надежда“, [улица] се извършва дейност съобразно Решение №12-ДО-1455-00/08.10.2018г., издадено от директора на РИОСВ – С.. На процесното дружество е разрешено извършването на дейности по оползотворяване на отпадъци с код R12 и R13 на общо 61 отпадъка от пластмаса и каучук, хартия и картон, стъкло, текстил, опаковки, ИУМПС, ИУЕЕО, Н., отработени катализатори и ОЧЦМ.

Съгласно същото Решение №12-ДО-1455-00/08.10.2018г. е било заложено условие за изпълнение при които се извършват дейностите с отпадъци, описани по-горе. В т.III – Условия при които се извършват дейностите по третиране на отпадъци, както и изискванията за извършване на дейности с отпадъци цитирани в т.3.1.7.1 е записано, че „ Площадката/зоната за събиране и съхранение на ИУМПС трябва да отговаря на следните изисквания: да е с непропусклива повърхност, да разполага със съоръжения за събиране на разливи, утаителни и съоръжения за обезмасляване“.

При извършената проверка на 12.06.2019г. е установено съхранение на ИУМПС-та в открита дворна част на площадката, върху която не е положена трайна непропусклива настилка при евентуални разливи, да не се допуска замърсяване на почвата. Установено е че настилката в зоната за съхранение на ИУМПС е изцяло от чакъл, на тази част от площадката не е налично съоръжение за събиране на разливи, като са установени и множество локални маслени разливи с площ от около 0.5 до 1 кв.м.

В тази връзка при условията на чл.40 ал.2 от ЗАНН, М. Ю. Г. е съставил акт за установяване на административно нарушение № 49/25.07.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред въззивната инстанция наказателно постановление от органите на РИОСВ - С..

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

В настоящия случай не се спори, че [фирма] стопанисва площадка за извършване на дейности с отпадъци. Не се спори, че площадката има открита и покрита част. Спори се, че в покритата част се извършват дейности по съхранение преди третиране на ИУМПС, предварително третиране, разкомплектоване на ИУМПС, а в откритата част се съхраняват отпадъци, получени след третирането и които представляват компоненти, предназначени за повторна употреба. Оспорва се и наличието на петна от замърсяване, твърди се че липсва анализ на вида на замърсяването и същото е недоказано. Оспорват се начина на установяване на замърсяването, като се твърди, че въззивният съд се е доверил на субективните лични възприятия на проверяващите.

Настоящата инстанция намира за нужно да отбележи, че не са нужни особени знания или умения за да бъдат различени петна от вода и такива от двигателно масло, гориво за автомобил или други маслени течности, които се използват за автомобил. Същите безспорно са с характерен мирис и е възможно да бъдат безспорно установени при разлив върху чакълеста настилка. Следва да се има предвид, че доколкото настилната е била чакълеста, то тя е била и силно пропусклива, и за да се образуват петна между половин и един квадратен метър, то безспорно са изтекли не незначителни количества от тези продукти.

По същество, касационните възражения не се отличават от въззивните и тези изготвени срещу АУАН, които са били надлежно обсъдени.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенния съд да измени наказателния акт и изразяващи се в липсата на допуснати съществени процесуални нарушения в развитото се административно-наказателно производство по ЗАНН и правилното приложение на материалния закон, като единствено е изменил размера на имуществената санкция, като е отчел, че процесното нарушение се явява първо по рода си. При условията на чл.221 ал.2 от АПК съдът препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 08.09.2019г. на СРС, НО, 110-ти състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.09.2019г., постановено по НАХД № 2072/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 110-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: